

ALICJA CHYBIŃSKA
Uniwersytet Warszawski

SPRAWOZDANIE Z ODSŁONIĘCIA TABLIC NAD SALAMI NR 4 ORAZ 102 W INSTYTUCIE FILOZOFII UW¹

Dnia 29 listopada 2016 r. w Instytucie Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego JM Rektor UW prof. Marcin Pałys dokonał odsłonięcia tablic nad wejściami do dwóch sal wykładowych w Instytucie. Sala nr 4 otrzymała imię Władysława Tatarkiewicza, sala nr 102 – imię Alfreda Tarskiego.

Decyzję o nadaniu imion salom podjęła – z inicjatywy doktora Bogdana Dziobkowskiego, wicedyrektora Instytutu Filozofii UW ds. studenckich – Rada Naukowa Instytutu Filozofii na posiedzeniu w dniu 5 kwietnia 2016 r.:

4. Nadanie sali nr 4 (znajdującej się w budynku Instytutu Filozofii UW, ul. Krakowskie Przedmieście 3) imienia Władysława Tatarkiewicza oraz nadanie sali nr 102 (znajdującej się w budynku Instytutu Filozofii UW, ul. Krakowskie Przedmieście 3) imienia Alfreda Tarskiego (referuje dr Bogdan Dziobkowski).

Dyrektor Dziobkowski wyjaśnił, że w związku z obchodami 200-lecia Uniwersytetu Warszawskiego jest organizowanych wiele wydarzeń i jest dobry moment, aby nadać dwóm salom imiona: Władysława Tatarkiewicza (sala nr 4) oraz Alfreda Tarskiego (sala nr 102).

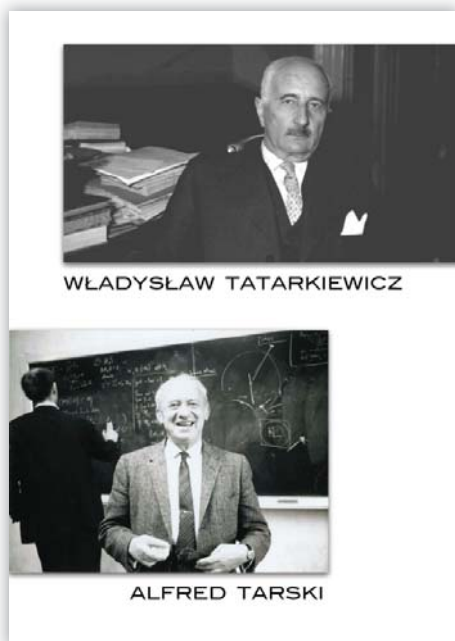
Profesor Jacek Jadacki poparł inicjatywę dyrektora Bogdana Dziobkowskiego, podkreślając, że „jest to niezwykle dobry krok, zarówno obaj myśliciele zajmują niewątpliwą pozycję w poszczególnych dziedzinach, jak i dzieli nas czasowy dystans, który umożliwił ich odpowiednią ocenę”.

W tajnym głosowaniu w sprawie nadania sali nr 4 (...) imienia Władysława Tatarkiewicza oddano 48 głosów, 46 za, 1 przeciw, 1 wstrzymujący się. Rada

¹ W sprawozdaniu wykorzystano zdjęcia p. Mirosława Kaźmierczaka i dr. Bogdana Dziobkowskiego, za uprzejmą zgodą autorów.

zaaprobowała nadanie sali nr 4 (znajdującej się w budynku Instytutu Filozofii UW, ul. Krakowskie Przedmieście 3) imienia Władysława Tatarkiewicza.

W tajnym głosowaniu w sprawie nadania sali nr 102 (...) imienia Alfreda Tarskiego oddano 47 głosów, 42 za, 2 przeciw, 3 wstrzymujące się. Rada zaaprobowała nadanie sali nr 102 (znajdującej się w budynku Instytutu Filozofii UW, ul. Krakowskie Przedmieście 3) imienia Alfreda Tarskiego².

Zaproszenie – strona 1

Zaproszenie – strona 2

W uroczystości odsłonięcia tablic wzięli udział – oprócz JM Rektora UW – przedstawiciele władz Wydziału Filozofii i Socjologii, przedstawiciele władz Instytutu Filozofii i Instytutu Socjologii oraz społeczność Instytutu Filozofii (wykładowcy i studenci). Uroczystość rozpoczęła się od wygłoszenia okolicznościowych przemówień, m.in. przez JM Rektora UW.

² Powyższe cytaty pochodzą z protokołu posiedzenia Rady Naukowej Instytutu Filozofii UW w dniu 5 kwietnia 2016 r.

Najpierw nastąpiło uroczyste odsłonięcie tablicy nad salą nr 102.

Dziekan WFiS UW prof. Mieszko Tałasiewicz (po lewej stronie)
i JM Rektor UW prof. Marcin Pałys

Tablica nad salą nr 102

Następnie JM Rektor UW, władze Wydziału i Instytutu oraz pozostali uczestnicy udali się na parter budynku, gdzie JM Rektor UW dokonał odsłonięcia drugiej tablicy – nad salą nr 4.

Od lewej: wicedyrektor ds. studenckich IF UW dr Bogdan Dziobkowski, dyrektor IF UW dr hab. Jakub Kloc-Konkołowicz, dziekan WFiS UW prof. Mieszko Tałasiewicz, JM Rektor UW prof. Marcin Pałys

Wszystko przebiegło bez przeszkód i obie sale oficjalnie zyskały swoich patronów. Pozostała jeszcze ostatnia formalność.

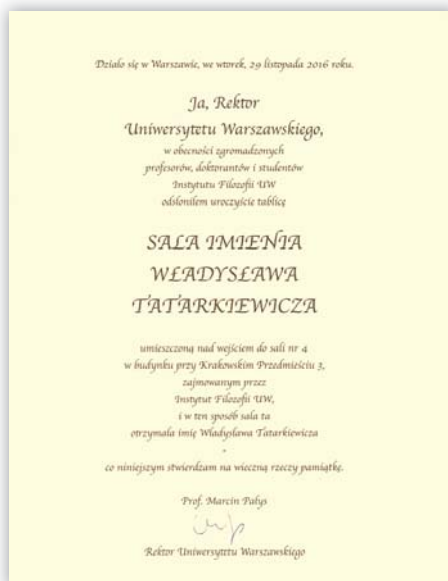
JM Rektor UW podpisał akty nadania imion salom wykładowym w Instytucie.

Podpisanie aktów nadania imion salom
w Instytucie przez JM Rektora UW

Akt nadania imienia sali nr 102

Akt nadania imienia sali nr 4

Następnie dyrektor Bogdan Dziobkowski wręczył JM Rektorowi UW kamień filozoficzny – gadżet promujący studia filozoficzne na Uniwersytecie Warszawskim.

JM Rektor UW z kamieniem filozoficznym

W salach nr 4 i 102 zawisły portrety patronów, podarowane przez profesora Jacka Jadackiego.

Portret Władysława Tatarkiewicza
w sali nr 4

Portret Alfreda Tarskiego
w sali nr 102

Po odsłonięciu tablic i podpisaniu aktów nadania imion – profesor Anna Brożek wygłosiła wykład dotyczący bohaterów uroczystości (*Dwaj wielcy warszawiacy: Władysław Tatarkiewicz i Alfred Tarski*).

Profesor Anna Brożek podczas wykładu

Publiczność słuchająca wykładu

Publiczność słuchająca wykładu

W wykładzie przybliżone zostały sylwetki filozofów: ich dzieje, dokonania na gruncie filozofii, związki ze Szkołą Lwowsko-Warszawską i Warszawą.

Władysław Tatarkiewicz:

Warszawa była i jest MOIM MIEJSCEM NA ŚWIECIE. Widziałem niegdyś propagandowy druk Towarzystwa Krajoznawczego, który za pomocą szeregu koncentrycznych kół wywodził, że Warszawa stanowi centrum cywilizowanego świata. Nie myślę, by tak było. Ale odczuwam właśnie tak.

Syn Tarskiego o ojcu:

Kiedy [Tarski] przyjechał do Berkeley, był nadal człowiekiem Starego Świata: jego nawyki i sposób myślenia były w pełni ukształtowane. (...) Zawsze jednak szczególnym uczuciem darzył lata spędzone w Warszawie: lata jego dzieciństwa i największej mocy twórczej. Spotkały go w Warszawie różne trudności, lecz zarazem żył tam w niezwyklej klimacie intelektualnym: bardzo stymulującym i w pewnym sensie magicznym.

Omówione zostały także ich powiązania z Uniwersytetem Warszawskim:

Obaj [Tatarkiewicz i Tarski] związani byli z Uniwersytetem Warszawskim – zarówno jako studenci, jak i jako wykładowcy. Ich losy w naszej Alma Mater znacząco się jednak różniły.

Tatarkiewicz pierwszy swój wykład w UW wygłosił 18 listopada 1915 roku (niemal dokładnie 101 lat temu); poświęcony był on dziejom filozofii w Uniwersytecie Warszawskim. Był to pierwszy wykład z filozofii wygłoszony w Warszawie po polsku od 1869 roku, kiedy zamknięta została Warszawska Szkoła Główna.

Tarski rozpoczął studia 15 lat później niż Tatarkiewicz, ale już w zupełnie innych warunkach. W 1919 roku nie tylko istniał polski uniwersytet, lecz działali na nim znakomici uczeni, których wpływ zaważył na karierze Tarskiego. Rozpoczął studia od biologii, ale wkrótce jego zainteresowania ewoluowały w stronę logiki i matematyki. (...) W 1924 roku Tarski otrzymał doktorat, a dwa lata później – habilitację. Aż do wyjazdu z Polski w 13 lat później Tarski nie uzyskał jednak katedry uniwersyteckiej ani w UW, ani w innej uczelni³.

Po wykładzie i zakończeniu oficjalnej części uroczystości odbył się poczęstunek z lampką wina.

³ Pełny tekst wykładu znajduje się na stronach 99–120 (powyższe cytaty pochodzą z wykładu).

